

בנקים

הבלשים בעיקבות תיבת הדואר

שיטות לא שיגרתיות של בנק לא שיגרתית

החוקר הפרטי הירושלמי ברוך סיוון מנוסה כבר שנים רבות בחקירות מסובכות ומזוהרות. אך חקירה כמו זו שהוא היה קשור בה לאחרונה לא היתה לו לעולם. סיוון, נמוך קומה ומשופם, אישמישטרה לשעבר, הבחין מזה זמן מה שדיבריה הדואר הממוענים אליו לא מגיעים לתיבת הדואר שלו. סיוון, חשדן מטיבעו, החליט לשים מארב לדורו ולבחון מדוע הדואר איננו מגיע ליערו.

תוצאות המארב לא איכזבו. זמן קצר אחרי שהתמקם סיוון בתצפית מול תיבת הדואר שלו, נתפס צעיר המוציא ממנה מיכתבים אישיים שיועדו לו. סיוון עצר את הצעיר והכניס אותו למישרדו. שם הוא הצליח לגבות ממנו הודאה מפתיעה, לקבל ממנו את דיבריה הדואר שלו שהיו בידיו, ואחר כך הסגירו למישטרה. **מסקנות מדהימות.** המידע שמסר הצעיר: הוא הועסק לצורך התחקות אחרי סיוון על ידי חוקר פרטי אחר, אהוד ברזילי מאהוד חקירות בתל אביב, אף הוא איש מישטרה לשעבר, קצין מודיעין בכיר.

סיוון לא הבין מדוע עמיתים למיקצוע מחטטים כנעשה אצלו, עד שנוכח באיזה סוג של מיכתבים התי עניין הצעיר שתפס. המדובר היה במיכתבים שעסקו בפירוט מצבו הכספי והכלכלי של סיוון, בעיקר בהודעות מבנקים והודעות לתשלום

עמיתים למיקצוע לפי הכללים המקובלים בשולי הענף. הוצאת דיכורי דואר מהתיבה אינה פעולה חוקית. **דרכים אחרות.** ימים אחרים אחרי שסיוון תפס את הצעיר שחשב דיבריה דואר, עצרה מישטרת תל אביב את שני החוקרים. בחיפוש במישרדו של תבור נמצאו מיכתבים של סיוון מירושלים. אצל ברזילי לא נמצא דבר שיסגיר קשר כלשהו בינו ובין תפיסת הצעיר, שטען כי הועסק על ידי ברזילי. אך בדיקה נוספת העלתה, שלמעשה ברזילי היה קבלן מישטרה של תבור.

שני העצורים הועברו לחקירה במישרדת ירושלים והבנק מיהר להתערב מקשריו עם ברזילי ותבור. הבנק טען שכאשר שכר את שירותיהם, הוא לא העלה על דעתו שהם יחשפו חומר על סיוון ורוקא ברזך זאת.

הבנק גם עושה מאמץ להשתיק את הפרשה ולהצניעה. אך שלא לייחוס, אומרים בבנילאומי הראשון שכך נוהגים גם בנקים אחרים, המבקשים לדעת מהו שוויים האמיתי של ניכסי לקוח בעיית.

עתה, כנראה, יאלץ הבנק לחפש דרכים אחרות להוציא את כספו מסיוון.

נוער

לנבוח. לגרגר וליירר

תצלומים של אקדחים

ובמה שיותר מוות

ורצח בעיתון מחתרת

המחתרת והתיקורת פועלת כי מלוא המרץ. יש כבר כחד של מישל אופטובסקי, מישמעת של גיגי אופר, כבד של קוני אור ואפי שפריר,

עמוד יומניטי עכשיו של מי החיים האלה. לעזאזל!

מיסים. או חיבר החוקר הירושלמי אחר לאחר. והמסקנות היו מדהימות. מזה זמן נמצא סיוון בסיכסוך כספי עם הבנק הבינלאומי הראשון. נראה שהבנק, שבאשו עומד מנכ"ל לא שיגרתית, בינו צדיק, החליט לפעול בדרכים לא שיגרתיות נגד סיוון. כדי לגלות איך אפשר לאתר את נכסיו, כדי לעקל אותם. לצורך כך שכר הבנק את שרותם של חוקרים פרטיים תל אביביים — ברזילי ודב תבור מי אינכור. אלה החליטו לחקור את

מול מצלמות הטלוויזיה: אשתו של שריהחוזי מבקשת לעצמה הילה דומה לזו של עליוה כגין. בעבר נתנה כגין המנוחה חסות לטלתרום, והמצלמות התרכזו בה זמן רב. חשיבות הטלתרום היא בכך שבאמצעותו ייאספו, קרוב לוודאי, כמה מיליוני דולרים למען הקשרי שים, במסגרת הסיוע ובכתיים פרטיים. הטלוויזיה עושה כמיטב יכולתה שהערב, שהיא אחראית לו, יצליח ויביא לתוצאות כספיות מניחות את הרעת, כפי שהיה באירועים דומים בעבר. לצורך זה מתכננים מכירה פומבית, שבה יוכלו לקחת חלק רוכי שים פוטנציאליים מחו"ל, באמצעות ארבעה מוקדי שידור מעברלים. את המופע ומוקדי השידור האחרים ינחו כל כוכבי הטלוויזיה, שנרתמו להציג לחד הערב.

עתה מתחילים ברצינות לחשש בכניין כלל בירושלים, שם יושבת הני הלת רשות השידור, שהעמות שמיר לובלסקי עלול לחבל באירוע כולו. מנעמת הגיעו רמוזים עבים שה

הטלתרום "בעבנה

לעיתונות על פעילות נעמת כפרוייקט. התוצאות: אפס. שמה של נעמת מוסתר היטב, ואת ההילה הציבורית גורפת שמיר לברה, הטוענת שולבסקי מטפלת אך ורק באירועים המקדימים את טלתרום הטלוויזיוני. הדברים הגיעו לשולחנו של מיכה ינון, יושב ראש הוועדה המנהל של הרשות. הוא התייצב מייד לימינה של שמיר, כשהוא קובע: "שולמית היא היוזמת, ועכשיו תבוא משהי מהמערך ותיקח את ההילה לעצמה?"

רשות השידור מבקשת לשלוף את העוקץ המיפלגתי מהאירוע. אך הורבת הסימפטי של הרשות, ירדנה הראל, נתקלה כבר השבוע בסממנים של עימות פוליטי רציני. ביום השלישי השבוע נערכה בתל אביב מסיבת עיתונאים מטעם רשות השידור, כהכנה לאירוע כולו. דוברת הרשות קבעה, שיישתתפו במסיבה שלוש נשים וגבר: שמיר, לובלסקי, ינון והיא עצמה. לפני כן הופעלו עליה לחצים כבדים מכל צד לשנות את סדר הדוברים. היו אפילו שרצו כי לובלסקי

שתי הגברות לוחמות על הכבוד הכרוך במיבצע ההומניטרי — אך מלחמת הגנרליות עברה את הגבול

לתנועה הגדולה אומנם אחראית למעשה, והמתנדבות ערות לתפקיד החיוני שהן ממלאות, אך לא בכל תנאי הן יסכימו לבצע את חלקן — בוודאי לא בתנאי של הסתרת חלקה של נעמת ושל לובלסקי באירגון. שמיר עדיין לא השיבה להן באיום שהיא תצא מהפרוייקט. אין בדעתה להפקיר את הבייבי שלה, אך היא עושה כל מאמץ לאזן את חלקה של נעמת באירוע בתמיכת אירגוני נשים אחרים, שהיקף עבודתם ויעילותם קטן לאין שיעור מזה של נעמת ההסתדרותית.

לא תדבר במסיבת עיתונאים זו, כי טענה שחלקה מסתיים בערב המופע לפני תחילתו, ולא אחריו. גם נוסח ההזמנה למסיבת העיתונאים הקפיץ את ראשי נעמת. נאמר בו כי "המיבצע נערך בחסות שולמית שמיר — יו"ר המועצה למען הזקן, ובעזרת לובלסקי — יו"ר מטה ההתרמה".

נעמת אמרו בזעם רב: "אנחנו לא נסכים להיות כינור שני!"

העימות עצמו צפוי לקראת ערב הטלתרום הבא. בטלוויזיה מצפים לי אחווי צפיה גבוהים מאוד, בעיקר בגיל המופע של צמרת אמני ישראל. הוויכוח כעת הוא היכן יישב מי באולם תיאטרון ירושלים. לנעמת הגיעו ליחשויים מכיוון היוזמים ונותני החסות, שיו"ר מטה ההתרמה אינה חייבת לשבת באולם עצמו, כי פעילותה היא מחוץ לאולם שממנו ישודר האירוע. כנעמת הציעו מייד שגם שמיר לא תשב באולם, אלא תפקח אישית על מלאכת איסוף התרומות באותו ערב. התשובה היתה חד משמעית: לא! שמיר רוצה לשבת